

2025/1972

29.9.2025

DECYZJA RADY (WPZiB) 2025/1972

z dnia 29 września 2025 r.

zmieniająca decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 26 lipca 2010 r. Rada przyjęła decyzję 2010/413/WPZiB⁽¹⁾ dotyczącą środków ograniczających wobec Iranu.
- (2) W dniu 14 lipca 2015 r. Chiny, Francja, Niemcy, Federacja Rosyjska, Zjednoczone Królestwo i Stany Zjednoczone, przy wsparciu Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwanego dalej „Wysokim Przedstawicielem”), osiągnęły porozumienie z Iranem w sprawie długoterminowego kompleksowego rozwiązania irańskiej kwestii jądrowej. Pełne wdrożenie wspólnego kompleksowego planu działania (JCPOA) miało zapewnić wyłącznie pokojowy charakter irańskiego programu jądrowego oraz przewidywało całościowe zniesienie wszystkich związanych z kwestiami jądrowymi sankcji.
- (3) W dniu 20 lipca 2015 r. Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych (RB ONZ) przyjęła rezolucję nr 2231 (2015) zatwierdzającą JCPOA, w której wezwała do pełnego wdrożenia JCPOA zgodnie z ustalonym w nim harmonogramem i określiła działania, które należało podjąć zgodnie z JCPOA.
- (4) W dniu 20 lipca 2015 r. Rada z zadowoleniem przyjęła i zatwierdziła JCPOA oraz zobowiązała się do przestrzegania jego warunków i ustalonego planu wdrożenia. Rada poparła również w pełni rezolucję RB ONZ nr 2231 (2015).
- (5) W dniu 18 października 2015 r. Rada przyjęła oświadczenie 2015/C 345/01⁽²⁾. Odnotowała w nim, że zobowiązanie do zniesienia wszystkich związanych z kwestiami jądrowymi unijnych sankcji zgodnie z JCPOA pozostaje bez uszczerbku dla mechanizmu rozstrzygania sporów określonego w JCPOA oraz dla ponownego wprowadzenia unijnych sankcji w przypadku niewykonania przez Iran w istotnym stopniu jego zobowiązań w ramach JCPOA. Ponadto Rada – po otrzymaniu wspólnego zalecenia Wysokiego Przedstawiciela, Francji, Niemiec i Zjednoczonego Królestwa dla Rady – zobowiązała się do bezzwłocznego ponownego wprowadzenia wszystkich związanych z kwestiami jądrowymi unijnych sankcji, które zostały zawieszone lub przestały obowiązywać, w przypadku niewykonania przez Iran w istotnym stopniu jego zobowiązań w ramach JCPOA.
- (6) W dniu 14 stycznia 2020 r. Wysoki Przedstawiciel jako koordynator wspólnej komisji JCPOA (zwany dalej „koordynatorem”) otrzymał pismo od ministrów spraw zagranicznych Francji, Niemiec i Zjednoczonego Królestwa, w którym zwrócili się oni o to, by wspólna komisja rozwiązała – przy wykorzystaniu mechanizmu rozstrzygania sporów – kwestię dotyczącą wykonania przez Iran jego zobowiązań w ramach JCPOA, zgodnie z pkt 36 JCPOA. Tego samego dnia koordynator wydał oświadczenie, w którym stwierdził, że będzie nadzorował postępowanie w ramach mechanizmu rozstrzygania sporów.
- (7) W dniu 24 stycznia 2020 r. koordynator wydał oświadczenie, w którym stwierdził, że zgodnie z postępowaniem w ramach mechanizmu rozstrzygania sporów przeprowadził szeroko zakrojone konsultacje dwustronne i zbiorowe oraz że wszyscy uczestnicy JCPOA potwierdzili swoje zaangażowanie na rzecz utrzymania JCPOA, co leży w interesie wszystkich stron. Koordynator wskazał, że bez względu na różnice zdań co do jego warunków panowała zgoda co do tego, że potrzeba jest więcej czasu z uwagi na złożoność wiążących się z tym kwestii. W związku z tym harmonogram postępowania w ramach mechanizmu rozstrzygania sporów został wydłużony. Wszystkie zaangażowane strony postanowiły kontynuować dyskusje na poziomie ekspertów dotyczące obaw związanych z realizacją programu jądrowego, a także szerszych skutków wycofania się Stanów Zjednoczonych z JCPOA i ponownego wprowadzenia przez to państwo sankcji wobec Iranu, w związku z czym wszyscy uczestnicy JCPOA wyrazili ubolewanie.

(¹) Decyzja Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylająca wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195 z 27.7.2010, s. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2010/413/oj>).

(²) Oświadczenie Rady 2015/C 345/01 z dnia 18 października 2015 r. (Dz.U. C 345 z 18.10.2015, s. 1).

- (8) W dniu 21 grudnia 2020 r. we wspólnym oświadczeniu ministerialnym w sprawie JCPOA uczestnicy JCPOA ponownie stwierdzili, że zależy im na utrzymaniu porozumienia, i podkreślili podejmowane przez siebie starania w tym celu. W oświadczeniu tym wskazano, że ministrowie omówili, w jaki sposób pełne i skuteczne wdrożenie JCPOA przez wszystkich pozostaje kluczowe, a także że należy stawiać czoła bieżącym wyzwaniom związanym z wdrażaniem, w tym w zakresie nierozprzestrzeniania broni jądrowej i zobowiązania do zniesienia sankcji. Ministrowie zgodzili się, że dialog między nimi powinien być kontynuowany, by zapewnić pełne wdrożenie JCPOA przez wszystkie strony. Ministrowie dostrzegli perspektywę powrotu Stanów Zjednoczonych do JCPOA i podkreślili gotowość do konstruktywnego zajęcia się tym powrotem w ramach wspólnych starań.
- (9) Od kwietnia 2021 r. do sierpnia 2022 r. koordynator prowadził rozmowy dyplomatyczne, by wynegocjować powrót Stanów Zjednoczonych do JCPOA i zapewnić pełne i skuteczne wdrożenie JCPOA przez Iran. Mimo tych wysiłków, w tym kilku spotkań wspólnej komisji w tym okresie, nie udało się osiągnąć porozumienia.
- (10) W dniu 14 września 2023 r. koordynator otrzymał pismo od ministrów spraw zagranicznych Francji, Niemiec i Zjednoczonego Królestwa dotyczące wdrażania JCPOA. Ministrowie spraw zagranicznych stwierdzili, że od 2019 r. Iran nie wywiązuje się z zobowiązań w ramach JCPOA oraz że w ich ocenie kwestia ta nie została rozwiązana w postępowaniu w ramach mechanizmu rozstrzygania sporów JCPOA. Zapowiedzieli oni, że w przewidzianym w JCPOA „dniu zniesienia pozostałych środków ograniczających”, przypadającym na 18 października 2023 r., nie zamierzają podejmować kroków służących zniesieniu dalszych sankcji. Tego samego dnia koordynator wydał oświadczenie, w którym stwierdził, że wystosował do pozostałych uczestników JCPOA pismo ministerialne i że przeprowadzi konsultacje z wszystkimi uczestnikami JCPOA na temat dalszych działań.
- (11) W dniu 6 października 2023 r. koordynator wydał oświadczenie, w którym stwierdził, że po konsultacjach z uczestnikami JCPOA nie udało się z uwagi na różnice poglądów rozwiązać kwestii dotyczącej wykonania zobowiązań Iranu w ramach JCPOA.
- (12) W dniu 16 października 2023 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2023/2195 ⁽³⁾, którą zmieniono decyzję 2010/413/WPZiB. Rada uznała, że Unia ma uzasadnione powody, by po przewidzianym w JCPOA „dniu zniesienia pozostałych środków ograniczających” utrzymać środki ograniczające wobec niektórych osób i podmiotów wymienionych w załącznikach I i II do decyzji Rady 2010/413/WPZiB i załącznikach VIII i IX do rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 ⁽⁴⁾. W związku z tym należy przenieść imiona i nazwiska tych osób oraz nazwy tych podmiotów z załącznika I do decyzji Rady 2010/413/WPZiB do załącznika II do tej decyzji oraz z załącznika VIII do rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 do załącznika IX do tego rozporządzenia.
- (13) Rada była również zdania, że Unia ma uzasadnione powody, by po przewidzianym w JCPOA „dniu zniesienia pozostałych środków ograniczających” utrzymać środki ograniczające dotyczące usług w zakresie komunikatów finansowych, sektora transportu, działań wrażliwych z punktu widzenia rozprzestrzeniania materiałów jądrowych oraz usług powiązanych oraz środki ograniczające dotyczące metali i usług powiązanych, oprogramowania i usług powiązanych oraz uzbrojenia i usług powiązanych.
- (14) Rada uznała też, że Unia ma uzasadnione powody, by po przewidzianym w JCPOA „dniu zniesienia pozostałych środków ograniczających” nie kończyć obowiązywania środków ograniczających, które zostały zawieszone decyzją Rady (WPZiB) 2015/1863 ⁽⁵⁾ w dniu wdrożenia JCPOA.
- (15) W dniu 28 sierpnia 2025 r. koordynator oraz przewodniczący RB ONZ otrzymali pismo od ministrów spraw zagranicznych Francji, Niemiec i Zjednoczonego Królestwa dotyczące wdrażania JCPOA. W piśmie tym ministrowie spraw zagranicznych powiadomili RB ONZ, że ich zdaniem z udokumentowanych informacji wynika, że Iran w istotnym stopniu nie wykonuje swoich zobowiązań w ramach JCPOA, w związku z czym wszczęto procedurę mającą na celu przywrócenie sankcji ONZ zniesionych na podstawie rezolucji RB ONZ nr 2231 (2015), zgodnie z pkt 11 tej rezolucji.
- (16) W dniu 29 sierpnia 2025 r., zgodnie z oświadczeniem Rady 2015/C 345/01, Wysoki Przedstawiciel, Francja i Niemcy wysłali wspólne zalecenie dla Rady, w którym zalecili, by niezwłocznie ponownie wprowadzić wszystkie związane z kwestiami jądrowymi unijne sankcje, które zostały zawieszone lub przestały obowiązywać, gdy tylko przywrócone zostaną sankcje ONZ, zgodnie z rezolucją RB ONZ nr 2231 (2015).

⁽³⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2023/2195 z dnia 16 października 2023 r. zmieniająca decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L, 2023/2195, 17.10.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/2195/oj>).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylające rozporządzenie (UE) nr 961/2010 (Dz.U. L 88 z 24.3.2012, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2012/267/oj>).

⁽⁵⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2015/1863 z dnia 18 października 2015 r. zmieniająca decyzję 2010/413/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 274 z 18.10.2015, s. 174, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2015/1863/oj>).

- (17) Do dnia 27 września 2025 r. RB ONZ nie przyjęła nowej rezolucji w sprawie kontynuowania zniesienia sankcji w terminie 30 dni od otrzymania powiadomienia w dniu 28 sierpnia 2025 r. W związku z tym, zgodnie z postanowieniami pkt 37 JCPOA, ponownie zaczną obowiązywać postanowienia rezolucji RB ONZ nr 1696 (2006), 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008), 1835 (2008) i 1929 (2010).
- (18) Rada uznaje, że Unia ma uzasadnione powody, by ponownie nałożyć na Iran wszystkie związane z kwestiami jądrowymi unijne sankcje, które zostały zawieszone lub przestały obowiązywać na mocy JCPOA.
- (19) W tym kontekście Rada uznaje też, że z uwagi na działania Iranu związane z rozprzestrzenianiem broni jądrowej, w szczególności dotyczące produktów, materiałów, sprzętu, towarów i technologii określonych w wykazach Grupy Dostawców Jądrowych i Reżimu Kontrolnego Technologii Rakietowych, należy utrzymać najbardziej rygorystyczne środki ograniczające.
- (20) Zgodnie z postanowieniem pkt 37 JCPOA ponowne nałożenie środków ograniczających nie ma zastosowania z mocą wsteczną do umów zawartych przed dniem 30 września 2025 r. ani do umów dodatkowych dotyczących wykonywania takich umów, pod warunkiem że rodzaje działalności przewidziane na mocy takich umów i wykonywanie takich umów są zgodne z JCPOA i postanowieniami, których obowiązywanie zostało przywrócone.
- (21) Unia powinna podjąć dalsze działania, aby wdrożyć niektóre środki.
- (22) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2010/413/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2010/413/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 1 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zakaz ustanowiony w ust. 1 nie ma zastosowania do bezpośredniego lub pośredniego przekazywania do Iranu, do użytku w Iranie lub na rzecz Iranu, poprzez terytoria państw członkowskich, produktów, o których mowa w pkt 3 lit. b) ppkt (i) i (ii) rezolucji RB ONZ nr 1737 (2006), przeznaczonych do reaktorów lekkowodnych, które rozpoczęły pracę przed grudniem 2006 r.”;

- 2) art. 3c otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3c

1. Zakazy ustanowione w art. 3a pozostają bez uszczerbku dla wykonywania, do dnia 1 stycznia 2026 r., umów zawartych przed dniem 30 września 2025 r. lub umów dodatkowych niezbędnych do wykonywania takich umów, które mają zostać zawarte i wykonane nie później niż w dniu 1 stycznia 2026 r.

2. Zakazy ustanowione w art. 3a pozostają bez uszczerbku dla wykonywania zobowiązań przewidzianych w umowach zawartych przed dniem 30 września 2025 r. lub w umowach dodatkowych niezbędnych do wykonania takich zobowiązań, w przypadku gdy dostarczanie irańskiej ropy naftowej i produktów ropopochodnych lub dochody pochodzące z dostarczania tych produktów służą spłacie zaległych kwot w odniesieniu do umów zawartych przed dniem 30 września 2025 r. należnych osobom lub podmiotom na terytoriach państw członkowskich lub podlegających ich jurysdykcji, w przypadku gdy umowy te wyraźnie przewidują takie spłaty.”;

- 3) art. 3d otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3d

1. Zakazy ustanowione w art. 3b pozostają bez uszczerbku dla wykonywania, do dnia 1 stycznia 2026 r., umów zawartych przed dniem 30 września 2025 r. lub umów dodatkowych niezbędnych do wykonywania takich umów, które mają zostać zawarte i wykonane nie później niż w dniu 1 stycznia 2026 r.

2. Zakazy ustanowione w art. 3a pozostają bez uszczerbku dla wykonywania zobowiązań przewidzianych w umowach zawartych przed dniem 30 września 2025 r. lub w umowach dodatkowych niezbędnych do wykonania takich zobowiązań, w przypadku gdy dostarczanie produktów ropopochodnych lub dochody pochodzące z dostarczania tych produktów służą spłacie zaległych kwot w odniesieniu do umów zawartych przed dniem 30 września 2025 r. należnych osobom lub podmiotom na terytoriach państw członkowskich lub podlegających ich jurysdykcji, w przypadku gdy umowy te wyraźnie przewidują takie spłaty.”;

4) w art. 4b ust. 1, 2, 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„1. Zakaz ustanowiony w art. 4 ust. 1 pozostaje bez uszczerbku dla wykonywania, do dnia 1 stycznia 2026 r., zobowiązań dotyczących dostarczania towarów na mocy umów zawartych przed dniem 30 września 2025 r.

2. Zakazy ustanowione w art. 4 pozostają bez uszczerbku dla wykonywania, do dnia 1 stycznia 2026 r., zobowiązań wynikających z umów zawartych przed dniem 30 września 2025 r. i związanych z inwestycjami dokonanymi w Iranie przed tą drugą datą przez przedsiębiorstwa mające siedzibę w państwach członkowskich.

3. Zakaz ustanowiony w art. 4a ust. 1 pozostaje bez uszczerbku dla wykonywania do dnia 1 stycznia 2026 r. zobowiązań dotyczących dostarczania towarów na mocy umów zawartych przed dniem 30 września 2025 r.

4. Zakazy ustanowione w art. 4a pozostają bez uszczerbku dla wykonywania, do dnia 1 stycznia 2026 r., zobowiązań wynikających z umów zawartych przed dniem 30 września 2025 r. i związanych z inwestycjami dokonanymi w Iranie przed tymi datami przez przedsiębiorstwa mające siedzibę w państwach członkowskich.”;

5) art. 4f otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4f

Zakazy ustanowione w art. 4e pozostają bez uszczerbku dla wykonywania, do dnia 1 stycznia 2026 r., umów zawartych przed dniem 30 września 2025 r. lub umów dodatkowych niezbędnych do wykonania takich umów.”;

6) art. 4h otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4h

Zakazy ustanowione w art. 4g pozostają bez uszczerbku dla wykonywania, do dnia 1 stycznia 2026 r., umów zawartych przed dniem 30 września 2025 r. lub umów dodatkowych niezbędnych do wykonania takich umów.”;

7) art. 4j otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4j

Zakazy ustanowione w art. 4i pozostają bez uszczerbku dla wykonywania, do dnia 1 stycznia 2026 r., umów zawartych przed dniem 30 września 2025 r. lub umów dodatkowych niezbędnych do wykonania takich umów.”;

8) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7

1. Zakazy ustanowione w, odpowiednio, art. 6 lit. a) i b):

(a) pozostają bez uszczerbku dla wykonywania zobowiązań wynikających z umów lub porozumień zawartych przed dniem 30 września 2025 r.;

(b) nie uniemożliwiają zwiększenia udziałów, jeżeli takie zwiększenie jest zobowiązaniem wynikającym z porozumienia zawartego przed dniem 30 września 2025 r.

2. Zakazy ustanowione w, odpowiednio, art. 6a lit. a) i b):

(a) pozostają bez uszczerbku dla wykonywania zobowiązań wynikających z umów lub porozumień zawartych przed dniem 30 września 2025 r.;

(b) nie uniemożliwiają zwiększenia udziałów, jeżeli takie zwiększenie jest zobowiązaniem wynikającym z porozumienia zawartego przed dniem 30 września 2025 r.”;

9) w art. 15 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Państwa członkowskie, w porozumieniu ze swoimi organami krajowymi oraz zgodnie z prawem krajowym i z prawem międzynarodowym, w szczególności z prawem morza i ze stosownymi umowami międzynarodowymi dotyczącymi lotnictwa cywilnego, dokonują na swoim terytorium, w tym w portach lotniczych i morskich, inspekcji wszystkich ładunków wysyłanych do Iranu i przysyłanych z Iranu, jeżeli mają one informacje dające uzasadnione podstawy, by uważać, że dany ładunek zawiera produkty, których dostarczanie, sprzedaż, przekazywanie lub eksport są zakazane na mocy niniejszej decyzji.

2. Państwa członkowskie mogą żądać inspekcji statków na pełnym morzu za zgodą państwa bandery, zgodnie z prawem międzynarodowym, w szczególności z prawem morza, jeżeli mają informacje dające uzasadnione podstawy, by uważać, że dane statki przewożą produkty, których dostarczanie, sprzedaż, przekazywanie lub eksport są zakazane na mocy niniejszej decyzji.”;

b) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. W przypadkach gdy dokonuje się inspekcji, o której mowa w ust. 1 lub 2, państwa członkowskie zajmują produkty, których dostarczanie, sprzedaż, przekazywanie lub eksport są zakazane na mocy niniejszej decyzji zgodnie z pkt 16 rezolucji RB ONZ nr 1929 (2010), oraz pozbywają się ich, na przykład przez zniszczenie, uczynienie niezdawnymi do użytku, składowanie lub przekazanie do pozbycia się do państwa innego niż państwo pochodzenia lub przeznaczenia. Takie zajęcie i pozbycie się przeprowadzane jest na koszt importera lub – jeśli nie jest możliwe odzyskanie tych kosztów od importera – mogą one, zgodnie z prawem krajowym, być odzyskiwane od innej osoby lub podmiotu odpowiedzialnych za próbę nielegalnego dostarczania, sprzedawania, przekazywania lub eksportu.

6. Zabrania się świadczenia na rzecz statków, które należą do Iranu lub zostały przez Iran wynajęte, w tym wycaraterowane, usług bunkrowania lub zaopatrzenia statków lub innego rodzaju usług dla statków, przez obywateli państw członkowskich lub z terytoriów pozostających pod jurysdykcją państw członkowskich, jeżeli mają one informacje dające uzasadnione podstawy, by uważać, że dane statki przewożą produkty, których dostarczanie, sprzedaż, przekazywanie lub eksport są zakazane na mocy niniejszej decyzji, chyba że świadczenie takich usług jest niezbędne do celów humanitarnych lub odbywa się do chwili przeprowadzenia inspekcji ładunku, a w razie potrzeby – jego zajęcia i pozbycia się, zgodnie z ust. 1, 2 i 5.”;

10) art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 18

Zabrania się świadczenia na rzecz irańskich towarowych statków powietrznych usług inżynierskich lub związanych z obsługą techniczną, przez obywateli państw członkowskich lub z terytoriów państw członkowskich, jeżeli mają one informacje dające uzasadnione podstawy, by uważać, że dane towarowe statki powietrzne przewożą produkty, których dostarczanie, sprzedaż, przekazywanie lub eksport są zakazane na mocy niniejszej decyzji, chyba że świadczenie takich usług jest niezbędne do celów humanitarnych i bezpieczeństwa lub odbywa się do chwili przeprowadzenia inspekcji ładunku, a w razie potrzeby – jego zajęcia i zniszczenia, zgodnie z art. 15 ust. 1 i 5.”;

11) w art. 19 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 uchyla się lit. d) i e);

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zakazu ustanowionego w ust. 1 nie stosuje się do przejazdu poprzez terytoria państw członkowskich do celów działań bezpośrednio związanych z produktami wymienionymi w pkt 3 lit. b) ppkt (i) i (ii) rezolucji RB ONZ nr 1737 (2006) przeznaczonymi do reaktorów lekkowodnych, które rozpoczęły pracę przed grudniem 2006 r.”;

c) ust. 7 ppkt (ii) otrzymuje brzmienie:

„(ii) koniecznością realizacji celów rezolucji RB ONZ nr 1737 (2006) i RB ONZ nr 1929 (2010), w tym w przypadkach gdy stosuje się art. XV statutu MAEA;”;

d) ust. 9 i 10 otrzymują brzmienie:

„9. W przypadkach gdy zgodnie z ust. 4, 5 i 7 państwo członkowskie zezwala na wjazd na swoje terytorium lub przejazd przez nie osobom wymienionym w załącznikach I lub II, zezwolenie to jest ograniczone do celu, w którym zostało udzielone, i do osób, których dotyczy.

10. Jeżeli przyznano wyłączenie, państwa członkowskie powiadamiają Komitet o wjeździe na ich terytorium lub przejeździe przez nie osób określonych w załączniku I.”;

12) w art. 20 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 uchyla się lit. d) i e);

b) w ust. 3 formuła końcowa otrzymuje brzmienie:

„po powiadomieniu Komitetu przez dane państwo członkowskie o zamiarze udzielenia, w stosownych przypadkach, zezwolenia na dostęp do takich funduszy i zasobów gospodarczych oraz niepodjęciu przez Komitet decyzji odmownej w terminie pięciu dni roboczych od takiego powiadomienia.”;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Możliwe jest również wyłączenie w odniesieniu do funduszy i zasobów gospodarczych, które są:

a) konieczne do pokrycia nadzwyczajnych wydatków, po powiadomieniu Komitetu przez dane państwo członkowskie i po uzyskaniu jego zgody;

b) przedmiotem zastawu lub orzeczenia sądowego, administracyjnego lub arbitrażowego, w którym to przypadku fundusze i zasoby gospodarcze mogą być wykorzystane do zaspokojenia roszczeń zabezpieczonych takim zastawem lub do wykonania orzeczenia, po powiadomieniu Komitetu przez dane państwo członkowskie, pod warunkiem że zastaw został ustanowiony lub orzeczenie zostało wydane przed dniem wydania rezolucji RB ONZ nr 1737 (2006) i że zastaw ani orzeczenie nie przyniosą korzyści osobie ani podmiotowi, o których mowa w ust. 1;

c) konieczne do wykonywania działań bezpośrednio związanych z produktami wymienionymi w pkt 3 lit. b) ppkt (i) i (ii) rezolucji RB ONZ nr 1737 (2006) przeznaczonymi do reaktorów lekkowodnych, które rozpoczęły pracę przed grudniem 2006 r.”;

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Ust. 1 nie uniemożliwia wskazanej osobie lub wskazanemu podmiotowi dokonania płatności należnej zgodnie z umową zawartą przed umieszczeniem takiej osoby lub podmiotu w wykazie, pod warunkiem że odpowiednie państwo członkowskie ustaliło, że:

a) umowa nie ma związku z zakazanymi produktami, materiałami, sprzętem, towarami, technologiami, pomocą, szkoleniami, pomocą finansową, inwestycjami, pośrednictwem lub usługami, o których mowa w art. 1;

b) płatność nie jest bezpośrednio lub pośrednio dokonywana na rzecz osoby lub podmiotu, o których mowa w ust. 1;

oraz po powiadomieniu Komitetu przez odpowiednie państwo członkowskie o zamiarze dokonania lub otrzymania takich płatności lub udzielenia zezwolenia, w stosownych przypadkach, na odmrożenie funduszy lub zasobów gospodarczych do tego celu, dziesięć dni roboczych przed udzieleniem takiego zezwolenia.”;

13) art. 22 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 22

Roszczenie, w tym o odszkodowanie ani inne roszczenie tego rodzaju, takie jak roszczenie potrącenia lub roszczenie z tytułu gwarancji, powstałe w związku z umową lub transakcją, których wykonanie zostało zakłócone, bezpośrednio lub pośrednio, całkowicie lub częściowo, z powodu środków nałożonych zgodnie z rezolucjami RB ONZ: nr 1737 (2006), nr 1747 (2007), nr 1803 (2008) lub nr 1929 (2010), w tym środków Unii lub któregośkolwiek z państw członkowskich nałożonych zgodnie z odpowiednimi decyzjami Rady Bezpieczeństwa, wymaganych przez te decyzje lub nałożonych w związku z wykonaniem tych decyzji, lub środków objętych niniejszą decyzją, nie może zostać przyznane wskazanym osobom lub podmiotom wymienionym w załącznikach I lub II ani żadnej innej osobie i żadnemu podmiotowi w Iranie, w tym rządowi Iranu, ani żadnej osobie i żadnemu podmiotowi wysuwającemu roszczenie za pośrednictwem lub na korzyść takiej osoby lub takiego podmiotu.”;

14) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 23

1. Rada wprowadza zmiany do załącznika I na podstawie ustaleń dokonanych przez Radę Bezpieczeństwa lub przez Komitet.

2. Rada, działając jednomyślnie na wniosek państw członkowskich lub Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, przygotowuje wykaz z załącznika II i przyjmuje zmiany do niego.”;

15) w art. 24 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W przypadku gdy Rada Bezpieczeństwa lub Komitet umieszcza osobę lub podmiot w wykazie, Rada umieszcza taką osobę lub taki podmiot w załączniku I.

2. W przypadku gdy Rada podejmie decyzję o objęciu danej osoby lub danego podmiotu środkami, o których mowa w art. 19 ust. 1 lit. b) i c) oraz art. 20 ust. 1 lit. b) i c), odpowiednio zmienia załącznik II.”;

16) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 25

1. Załączniki I i II zawierają powody umieszczenia danych osób i podmiotów w wykazie, przedstawione przez Radę Bezpieczeństwa lub Komitet w odniesieniu do załącznika I.

2. Załączniki I i II zawierają również, w miarę dostępności, informacje niezbędne do zidentyfikowania danych osób lub podmiotów, przedstawione przez Radę Bezpieczeństwa lub Komitet w odniesieniu do załącznika I. W odniesieniu do osób takie informacje mogą obejmować imiona i nazwiska, w tym pseudonimy, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo, numer paszportu i dowodu tożsamości, płeć, adres – o ile jest znany – oraz funkcję lub zawód. W odniesieniu do podmiotów takie informacje mogą obejmować nazwy, miejsce i datę rejestracji, numer rejestracji i miejsce prowadzenia działalności. W załącznikach I i II umieszcza się także datę umieszczenia w wykazie.”;

17) w art. 26 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zawiesza się środki, o których mowa w art. 19 ust. 1 lit. b), w zakresie, w jakim odnoszą się do Alego Akbara Salehiego.”;

b) uchyla się ust. 5;

18) uchyla się art. 26a, 26b, 26c, 26d, 26f i 26g;

19) uchyla się załączniki III, IV, V i VI.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 września 2025 r.

W imieniu Rady

Przewodniczący

M. BØDSKOV